

ΔΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ

ΤΟ ΚΟΛΟΚΥΘΙ

(Άπό τό στρατιωτικό μου σημειωματάριο)

- Κύρι' λοχία, τό κεφάλι μου !
— Πυθ κεφάλι σου, βρέ :

— Κύρι' λοχία, τό κεφάλι μου...

— Νά τό κεφάλι μου. "Έχουσα τό κεφάλι μου.

— Κί αντό ποιές έχεις αντόδι τί είλε;

— "Όχι, αντό δέν είναι τό κεφάλι μου.. "Έγώ σας παρέδωσα.. ένα κεφάλι πολύ καλώς πρέπει και ειπονομασία είς ώσρον.. Σάς παρέδωσα ένα κεφάλι με χωρίστρα ειδίστιαν και καταστηκόντιν — μάρτις μου ό Θεός και τό Αρσεβότο! Μια ώραζχανε να την ειδήσαμείσαντας και νά την σπόωσαν, στην έντελην. Και σες μου ἐπιστρέψατε.. Τί είνε αντό, δέν μου μποτσούριζατε; Κεφάλι είνε αντό ή μουσικό πετόν; ... Δέν τό άναγνούριζα, κύρι' λοχία, θέω τό κεφάλι μου !...

— "Ελα πάψε τώρα. Χωριστού και ιργέλεσες δέν έχεις ό στρατός.

— "Άλλα τί έχει, κύρι' λοχία, ό στρατός; Μά γαλάδα, σου είνε ό Αττικάς σαύρα, φάροι και καλών; Μοι καταστρέψατε μια χωρίστρα, που έπροστα για νά τη ριπάσω με τό μαύρο, δέν δέν προσέρχονται οι νεοτύπων υγραντού, νά φτιάσουν μια γέρνια τού Δημοσίου... Μοι την καπαστρόφιψα, όπως καπάστρηναν οι Βάνδαλοι, τούς όργανους, τόν προγόνους μας, ναυτούς.. Ορίστε, καμαράστε τό ξέρα σας.. Τί κατό περιμένεις τώρα και σου και η πατέρα, από δια τέτοιο κεφάλι, καλών ή στρατιωτική σας γαλλίδια τό καντάντηρο;

— Σου είτε ότι ο στρατός δέν έχει χωρίστρες και άφιξες και τέτοια μαχλυπτίδια.. αύτος ή δέν άφοι;

— "Άλλα τί έχει, κύρι' λοχία, ό στρατός; Μά γαλάδα, σου είνε ό Αττικάς σαύρα, φάροι και καλών; Μοι καταστρέψατε μια χωρίστρα, που έπροστα για νά τη ριπάσω με τό μαύρο, δέν δέν προσέρχονται οι νεοτύπων υγραντού, νά φτιάσουν μια γέρνια τού Δημοσίου... Μοι την καπαστρόφιψα, όπως καπάστρηναν οι Βάνδαλοι, τούς όργανους, τόν προγόνους μας, ναυτούς.. Ορίστε, καμαράστε τό ξέρα σας.. Τί κατό περιμένεις τώρα και σου και η πατέρα, από δια τέτοιο κεφάλι, καλών ή στρατιωτική σας γαλλίδια τό καντάντηρο;

— Τί έπειτα, κύρι', τό κεφάλι σου, σου σπέστησα έσσον;

— Τί λέτε, κύρι' λοχία.. Μπορεί πεινή να ποτώναν, έποιη τήν νά σιδάλθη ώρας και ίντρης ίδες και νά παραγγήνει τό δεύτερο και έκτεκτο και είμαρτο ;.. Μπορεί, ποτέ, έποιη τήν ζευρομαρτίνη και κακοκριασμένη τέντερην νά κάψη κάτι τό μάτιόσιο τής έπι τής γης άποστολής της ;

— Κάι είνε άναγκη, βρέ, νά τοιλάξει τό κεφάλι σου, ώπος στολίσουν τά ώλογα, πού τά πάνε, νά τά ποιλήσουν στό παζάρι !

— Κάι γιατί στολίζεται ό λοχαγός ; Μαντέσια από μονοτόπια του και καρωπιού και κρόδια στά μαλάνια του... Μήπος δέν είμαισαν άνθρωποι και ήμεις ; Μήπος δέν έχουσα τά ίδια διακόπια με τών λαχαγούς, έψ' ώπον τών ταλιών και έκλεκτον τής γης και τής δημιουργίας ;.. Τώρα, όπως τό κατατίποτε, τί νά τό κάψω τό πετάξω μου; "Έσο νά τό δρύλιο, δέν μπορώ... "Έγω δ' ίδοις νά τό πετάξω στόν καθόφεται, δέν βαστάω.. Νά τό μετανιώσω στόν καθόφεται !...

— Στάσου προσοχή, νά μη σέ διορθωσι !

— Βέβαια, τώρα διπος μέ κατατίστησε, κάνε με, διπος θέλεις.. "Αν νοιμής διτό δέν φτάνει τόδιο τό έλλορτο, έπειτενε τό διο πού ιρέσει.

— Θά σέ βάλω κράτησο, ωφέ!

— Βάθε με και στήν γχαλότενα Τί ; Μία φάλλιδο δέν είναι και αντή ;.. "Άλλος σου κόβει τά μαλάνι και άλλος τό κεφάλι..

Κράζ ! Κράζ ! Σου κόβει κάθι θι διεργάνωσι, κάθι έγκαμοι..

"Οδοστροφήρας είν' ή γχαλάδα σου αντή.. Αδιαφορεί, μά τό κεφάλι αντή.. Έγραψε τήν «Πιλάδο

ή» ήν γεμανή μά νέα τής Έλλαδος έβενα, για νά τό πεταλούθη καπως καλύτερα και διπος εμπρέπει.. Έχωμες τά γινιάσια καλά, «φέρτε άρρω, «παρονταστέ

— Γιατί δ' κ. λοχαγός τά δάφει;

άρμις, φετακούνη, μάρση, εάνδρες ώλτε, έστρωμαργύρισες, έκαμπτανώθη-
νες, πορωτίδησες, έκινηθηρες σάν Φασούλης ; "Έχει καλώς...

Τό κεφάλι σου δέξειται.

Δέν καταλαβάνεις απ' αντή ;
Δέν άξει τό κεφάλι σου, σύτε διο
άξει ήν γιλακούλακυθο, πού άρχι-
γε νά σατηζη ;..

— "Ο στρατός είνε θετικούμος.
— Τί εδει, είτες, ό στρατός ;

— Ο στρατός είνε πρόβλημα. Σαύ
παιρνεις ήνα κολοκονή πάροπτο έκει,
άν τό κεφάλι σου, πού τό παρφουμά-
ριζες και τό καλλιεργούστες τόσο, πού
τόν καλλιεργούστες ήται, τό πορώδης
σου, θά ηβάνεις τήν έθνική παραγο-
γή και θά γνωστούνα πλούσιος και
χρότα ! σύν τό παρφουμάζει άπο τήν
μελτήνη του δημοτ.

— Μά, έγω, δέν παρέδωσα κιό'
λοχία, πολοκούνη, πούς καλλιεργειαν
στό στρατός. "Έγα παρέσκουνα κεφάλι.

— Τέτονα κολάμια δέν τά θέλει ο
στρατός.. Η φωτιάσαι τά κολακάδη..
Γία πάρε, τώρα, σε παρασαλό κα'
έδω τήν έχο τήν φαλίδια.

— Πακό.

Τι νά ποι κ' έγω !.. "Έποιη ή στρατιωτική ισοπέδωσης μπορεί νά
κοψή και άλλο έξαρτημα τού σόμιτος, θεωράμενα
ώς άρχοτα.

Ηηροι τήν κοιλούθια μοι κ' έγω, τήρε έσκεπτωμα με τήν κοιλόθρια
πού την κοινέρτα και άρχισα νά σκέπτομαι : "Σάν σου βα-
στάσι τόλεν, ζανατρώστε τό περίπου μετά σου, σάν
τού απομονώσου τρόπω..

— Επειδή διως με τόν καρδιανό συνήθησα με τήν κατά-
στασι αντή. Και έπειτα από λίγο, περιέφερα τήν κοιλό-
θριά μοι στούς δρόμους, καρδια διόλου τόν στον ποχαρούδην.

Σιγά-σιγά, καταλάβαι τός ήτανε και άναγκαια. Σάν
κυνής μόν τό στρατιωτικό κεφάλι, έξο, στήν κονιούνα,
είδα διτό ή πατούς, διτός και στόν στρατό, έτσι και ού-
λους τούς κάλλους τή ποιτείας, άλλο και μεγάλα κα-
τακάδια μάζευν και μεταχειρίζοταν για νά τήν φρουρώ-
στα.. κάπια πού έγιπτας.

Αντά έγραψα στό σημειωματάριο μοι αύ πράσι κ' έ-
γνων καρδι, σάν προπόνηγα κ' έγω στρατόποτες μέ ώλ-
λους πόλεων και διαφόρους εινανθέλμαν. Άλλα κα-
τόπιν αέδι καλώνθες, μεγάλες, μεγαλερετες και θαν-
ατατές, πού δέν τρεπότωνταν νά επιδικιώνωνταν, πάς
ήμερα καλοσάδιες !

Και ή καλοσάδιες έκεινες, έστολησαντο, καρδις νά ιπάρ-
χη και λοχίας νά τούς τό άσταγονεσόν.. Και ή πάνω-
θες έκεινες, λέπε, έστολησαντο, έκαλυπτοσαντο, έπεχρο-
σόντο και λύροντο, ίψρινταν και δοξεύοντα.

Και τώρα, πού τά έμαθα διτά, απότα, κατέταξαν μά
μέριστο στόν καθάρετη και προσταθώντας νά καμαρόσω τό έλευθερο
κεφάλι μου, είδα πάς ήνας άλλος λοχίας μ' άνταζε, μέ μια άλλη τρο-
μερή φαλίδια.

Θέε μοι, διτά κακοποίησης !..
— Κράζ λοχία, έρναντα και πάνε,
τό κεφάλι μου !

Άλλα αντός άμιλητος, δινός και
καπαχτερός, δέν σ' άπαται, διτώς ή
άλλος πού στρατός.

Αύτός σου πραβίσια φαλίδιδες, πού
ζόβωνται τή Σοή σου.

Αύτός δέν σου καρφεύει τά παντόπια,
πάλια σου τά.. απότοζει τή..

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΟΥΛΙΩΝ

Στό Σικάγο λειτούργει ήνα νοσο-
κομείο για τά ποντά !

Στό νοσοκομείο αντό, τό διποιον τού σ' δίλον πόν
καρκινίδωνται άλλα τή Λόρρι-Η μεγάλες κολοκύθες πού διάρθρωσαν
στα και ποληγμένα ποντιά.

— Έγώ ούς παρέδωσα ήνα κεφάλι
άξιοπρέπει.

